

HARRI KUPIAINEN

Tuulisilla rannoilla

TUULISILLA RANNOILLA

Runoja ja ajatelmia

Tuulisilla rannoilla 2025

© 2025 *Harri Kupiainen*

*Kustantaja: BoD · Books on Demand,
Mannerheimintie 12 B, 00100 Helsinki, bod@bod.fi
Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273,
22763 Hampuri, Saksa*

ISBN: 978-952-80-9438-8

RUNOT

1. <i>Elämäni puutarha</i>	31. <i>Yö tekee tuloaan</i>
2. <i>Kevät kulkee ohi</i>	32. <i>Yön syliin</i>
3. <i>Mitä jätät kertomatta</i>	33. <i>Varjostava polte</i>
4. <i>Kuva vedenpinnassa</i>	34. <i>Kaunis on sinun</i>
5. <i>Valokuva</i>	35. <i>Aallot murtuvat</i>
6. <i>Kun olemme eläneet</i>	36. <i>Kotiinpaluu</i>
7. <i>Laivat lipuvat Tukholmaan</i>	37. <i>Meren kuohuissa iätön</i>
8. <i>Strindbergissä</i>	38. <i>Pakkanen</i>
9. <i>Ajan henkilö</i>	39. <i>Herääminen</i>
10. <i>Nyky aika</i>	40. <i>Puistossa</i>
11. <i>Minuus</i>	41. <i>Veden voima</i>
12. <i>Vapaus</i>	42. <i>Vahva</i>
13. <i>Särkyvä näytelmä</i>	43. <i>Mestarin teos</i>
14. <i>Aika on hiekkaa</i>	44. <i>Pyrrhoksen huomiskertomus</i>
15. <i>Vanhempi</i>	45. <i>Mennyt mies</i>
16. <i>Kasvattaja</i>	46. <i>In vino veritas</i>
17. <i>Lapsuuden muistoille</i>	47. <i>Vanha mies</i>
18. <i>Ymmärrys</i>	48. <i>Kohteliaat kyöneleet</i>
19. <i>Elo kuun kaltainen</i>	49. <i>Minkä puolesta</i>
20. <i>Hetken tie</i>	50. <i>Puhummeko samaa kieltä</i>
21. <i>Vaiettu</i>	51. <i>Linnut häkeissään</i>
22. <i>Tietäjä</i>	52. <i>Älä unta nää</i>
23. <i>Viisas mies</i>	53. <i>Unen vartija</i>
24. <i>Puolituinen</i>	54. <i>Onnellinen</i>
25. <i>Hetken vain</i>	55. <i>Elo kuolon eellä</i>
26. <i>Juokaa kanssani viiniä</i>	56. <i>Raatajat kaskein korpien</i>
27. <i>Särkynyt</i>	57. <i>Vuoreni</i>
28. <i>Kotkan siivet</i>	58. <i>Palaako lintuni huomenna</i>
29. <i>Vanha puu</i>	59. <i>Tuulisilla rannoilla</i>
30. <i>Suru</i>	60. <i>Sanat jäävät elämään</i>

LUKIJALLE

*En laula enää niille, jotka kamarassa maan lepää.
En lausu runojani niille, jotka sanomani kaiken epää.*

*Niille minä laulan, jotka kanssani vielä kulkee.
Niille runoni kerron, jotka sieluunsa ne sulkee.*

*Savonlinnassa huhtikuussa 2025
Harri Kupiainen*

Kaikki tarinat ovat rakkaustarinoita, kunnes toisin kirjoitetaan.

*Ajatukseni ovat ruusuja, joita teille ojennan.
Suokaa puutarhainne kukkia, hehkua samaa loistoa,
ajatustenne versoa uusia.*

*Ystävytyeni on vankka kallio, pysyvä.
Sen suojassa on hyvä ruusujen hehkua.*

*Rakkauteni on lintu. Ilolla lauluaan laulava,
aina kotiin palaava pitkältäkin matkalta.*

*Elämäni on luonto ja niityt, puutarha.
Kaikille tilaa antava, jokaiselle tilava kukkia.*

*Kevätkukkien joukosta sinulle yhden poimin.
Sinä vaikenet sanomatta mitään.
Katsot läpi kyynelten valon säteitä ikkunassa.
Sinä itket, vaikka hymyilet.
Tämän kevään kukat ovat viimeiset.
Kevät sydämesi ohittaa eikä jäljelle jää
enää poimittavaa, mitään sanottavaa.*

MITÄ JÄTÄT KERTOMATTA

3

*Katson eilisen sankareita
todetakseni heidän olevan täydellisiä,
koska heitä ei ole enää olemassa.
Kertoivatko he totuutena sen,
minkä kuvittelivat haluavamme kuulla.*

*Sama totuus katseessani kerron tarinaa.
Mitä tarinastani jätän kertomatta,
se kerrottua kiinnostavampaa.
En ole minäkään sitä miltä näytän.
Ja kuolema minut korjatkoon, kun valehtelen.*

KUVA VEDENPINNASSA

4

*Kasvoni heijastuu vedenpinnasta.
Huomaan kuvani särkyvän kyyneliin,
kun vuodet kuluvat liikuttaa.
Virta kuvaani kauas kuljettaa,
pieninä väreinä matkaani saattaa.*

*Ymmärrän kuvani hiljaa hiipuvan
liikkeissä hauraan pinnan peilaavan.
Matkaan kyyneleitäni pidättäen,
etten kadota hetken kauneutta,
kuvaani vedenpinnassa.*

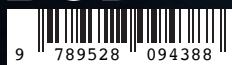
*Valokuva kertoo menneestä ajasta.
Mies valkoisessa puvussaan,
päässä lierihattu, kävelykeppi vieressä.
On osa seuruetta juhlaan matkalla.
Miehiä kolme, naisia samanmoinen,
kaikilla kostyymit suurenmoiset.
Mikä lieneekään juhla tuo,
jossa niin prameat kostyymit.*

*Onko sittenkin sunnuntai.
Hetki ennen päiväkahvien,
joella souturetken, salongissa lukien.
Millainen seuraava hetki katseissa,
jotka puhuvat ilman sanoja.*

*Meidän hetkemme pian ohitse ajassa,
muistin kuvina mieleen painetuissa.
Tai noissa mustavalkoisissa valokuvissa
kauan sitten pois eletyissä.
Noissa valokuvissa pois heitetyissä.*

Tuulisilla rannoilla runoteos koostuu kuudestakymmenestä runosta, joiden yhdistävänä tekijänä on ihmiselon hauraus, herkkyys ja haavoittuvuus. Teos peilaa erilaisia tunteita, joita elämään eri vaiheissaan liittyy. Tunteista vahvimmin esille nousee rakkaus, jonka varaan nivotaan niin parisuhteen, vanhemmuuden, tekojen, odotusten kuin toiveiden kautta nousevat tilanteet ihmisen elämänkaaressa. Jokainen tarina on rakkaustarina, kunnes toisin kirjoitetaan.

BoD

9

789528 094388